

Verkondiging 29 september 2024, De Schutse, Uithoorn

Ontvang het goede als teken van God

ds. Sibilla Verhagen

Lezingen en lied:

Marcus 9 vers 38-40

Numeri 11 vers 14-17 en 24-29

Geliefden van onze Heer,

Wat denk je, hoeveel mensen in Uithoorn zijn tegen ons, tegen ons als kerk? Er zijn er niet veel die staan te applaudisseren. Dat doet hooguit de burgemeester één keer in het jaar na het bezoeken van de kerstnachtdienst. (Ik kwam hem van de week nog tegen op het Amstelplein, en hij knikte me toe en zei: 'Dag Sibilla'.) In Uithoorn zijn er niet veel mensen die zich bij ons voegen, die meedoen met de kerkactiviteiten of actief steun betuigen, dat is een enkeling. Maar hoeveel mensen in Uithoorn denk je dat er tegen ons als kerk zijn? Onverschillig zijn mensen wellicht, maar tegen ons? Ik schat zo in dat er heel weinig mensen echt tegen ons zijn. Dus als we Jezus' uitspraak volgen – 'Wie niet tegen ons is, is voor ons.' – zijn er in Uithoorn heel veel mensen voor ons. Denk je eens in: bijna al onze burens, bijna al die mensen die wonen in de straten van Uithoorn, zijn voor ons. Dat is toch uiterst comfortabel.

We bevestigen vandaag twee nieuwe ouderlingen. Er zijn geen wettige bezwaren tegen hen in gebracht. Bij deze is dit officieel meegedeeld. Er zijn tegen geen wettige bezwaren ingebracht, sterker nog: er zijn helemaal geen bezwaren ingebracht. Niemand is tegen jullie. Dus als we Jezus' uitspraak volgen – 'Wie niet tegen ons is, is voor ons' – dan is iedereen voor jullie. Hoe mooi is dat?! En vandaag krijgen jullie daar nog steunbetuigingen bij ook, we zijn er hier niet onverschillig onder dat jullie deze taak op je nemen, wij zijn er blij mee.

'Wie niet tegen ons is, is voor ons.'. Als we daar nu eens van uit gaan. Het is comfortabel om daar vanuit te gaan. En ik denk ook dat dit mag. Dat als je geen signalen krijgt als iemand of iets echt tegen je is en vaak hebben we die niet, dat die ander voor ons is.

-

'Wie niet tegen ons is, is voor ons.'. Jezus pleit voor een ruimhartige identiteit. Overal waar tekenen van het koninkrijk, van Gods nieuwe wereld zijn, is het goed. Dus ook als dat buiten de kerk of buiten gebaande gaat. Overal waar de Geest van God zichtbaar wordt, ook al is het buiten de heilige plek van de tent, is het goed. Dus ook als iemand of een organisatie buiten onze geloofsgroep wat verstandigs zegt of iets goeds doet, hoeven we niet te denken: dat had de kerk moeten doen. Of: oh, nu boeten wij aan gezag of macht of kracht in. Nee, als er buiten de kerk iets goeds gebeurt, zie het als een teken van God. En reageer vrij naar Mozes: deed iedereen maar goed!

Een ruimhartige identiteit ziet wel verschil, maar maakt geen scheiding op het goede. Een zieke geest genezen met je gave van genezing is iets goeds. Dat daar Jezus' naam bij klinkt, zonder toestemming van bovenaf, zonder inwijding in de geheimen van het koninkrijk, is voor Jezus geen probleem. Jezus' naam is vrij te gebruiken. Op Jezus' naam zit geen copyright. Klonk Jezus' naam maar overal!

Een ruimhartige identiteit ziet wel verschil, maar maakt geen scheiding op het goede. Wat deden die twee oudsten daar in het kamp, waarom waren ze niet bij de tent van samenkomst? Het staat er niet met zoveel woorden. Een rabbijnse gedachte is dat er uit elk van de twaalf stammen zes oudsten waren, zes maal twaalf, tweeënzeventig dus. Door loten zijn er dan twee afgevallen om op dat mooie getal van zeventig te komen. Dus dan zou het helemaal niet verkeerd zijn dat ze waren achtergebleven. Maar de tekst geeft een wat andere suggestie, geef de suggestie dat het niet zo vrijblijvend is dat die twee zijn achtergebleven. Want het valt op als zij aan het profeteren slaan. Er klinkt geen applaus op maar het wordt direct naar boven doorgebriefd. Door toekomstig leider Jozua wordt het als aantasting van het gezag gezien. Volgelingen zijn wel vaker strikter in de leer dat de geestelijke vaders of moeders. Hoe dan ook, er is een verschil, de plek maakt nogal verschil. Bij de tent was Gods aanwezigheid zichtbaar in een wolk. Daar sprak God rechtstreeks tot Mozes, niet daar buiten. De tent was dus nogal een heilige plek. Maar die twee zijn niet bij die speciale plek, ze zijn heel gewoon in het kamp. Ze bevinden zich gewoon tussen het klootjesvolk. Maar dat is voor Gods Geest niet te min, dat is voor Gods Geest geen grens. En ook die twee buitenstaanders profeteren, Gods Geest komt ook daar tot uiting.

-

Ik heb de neiging om in deze bijbelteksten een *laissez faire* beleid te lezen als het om leiding geven gaat. Natuurlijk is het goed om zo je structuren te hebben als kerk. Natuurlijk is het goed om een bestuur te hebben, een kerkenraad dus. Natuurlijk is het goed om daar mensen voor te zoeken en nog beter is het om ze zoals vandaag gevonden te hebben. Maar dat betekent niet dat er elders in onze kerk geen leiderschap bestaat of mag ontstaan. Als er elders goede dingen uitkomen, laten we het omarmen. Kerkcafé. Een lhbtqpluspraatgroep. Graag meer mooie initiatieven.

Zo'n welwillende *laissez faire* houding is best lastig. Dat is lastig als er net organisatiestructuren aan het ontstaan zijn. Zoals dat is bij Mozes en de oudsten, op weg om een zelfstandig volk te worden. Zoals het is bij Jezus' en zijn leerlingen, de leerlingen die straks op weg moeten om een nieuw volk, een kerkvolk te stichten. Een welwillende losse leidingstijl is nog lastiger als structuren lang en breed bestaan zoals bij ons in de kerk. Want dan worden middelen ongewild een doel, middelen, structuren worden dan heel belangrijk. We hebben een landelijk instituut met regels voor onze kerk. Hoe vaak richten we ons niet op die regels in plaats van op het goede doel? We hebben zo onze gewoontestructuren van de dingen die we al decennia hier zo doen en we raken angstig als we geen opvolging of vervolg daarvoor vinden. Ik denk dat dit niet nodig is. Structuren gaan en komen. We mogen loslaten en zegen vragen over wat geweest is. We mogen het nieuwe in vertrouwen verwelkomen en ertoe uitnodigen, ook al zien we nog niet in wat dat is.

De Geest waait binnen ingestelde structuren maar ook gerust daarbuiten. Het koninkrijk is daar waar Jezus' naam klinkt en dat kan overal en altijd want daar is slechts één mond of één hand voor nodig. Over de Geest beschikt God en die deelt uit waar die zelf wil. In het koninkrijk van de hemel is nooit een koning, of het moet God zelf zijn, mensen zijn het in ieder geval niet. Dus laat los, heb vertrouwen.

Een ruimhartige identiteit ziet wel verschil, maar maakt geen scheiding op het goede. Er gebeurt veel goeds in de kerk dat we niet plannen of vooraf bedacht hadden. Er gebeurt veel goeds buiten de kerk waar je jaloers op kan worden. Mijn Indische, hindoeïstische buurtkinderen kwamen mij kinderpostzegels verkopen van de week, zij wel. Maar jaloers worden hoeft niet, verwelkom het als teken van Gods koninkrijk. Laten we ervan uitgaan dat God overal kan werken en dat wie niet tegen ons is, voor ons is.

Op 13 oktober houden we voor de tieners Knetterkerk. Je mag daar een vriend of vriendin mee naar toe nemen. Op 10 november houden we hier een open kerkdienst. Het idee is dan dat we iemand uitnodigen, iemand meenemen die normaal niet naar de kerkdienst gaat. Dat kan best een beetje spannend zijn om te doen, dat uitnodigen. Je kan een 'nee' te horen krijgen. Maar laat je van te voren niet ontmoedigen. Want degene die je vraagt is vast niet tegen je, anders kwam het niet in je hoofd op om die uit te nodigen. Dus ga er vanuit dat diegene voor je is en nodig uit. Mocht je daarop een nee te horen krijgen, dat is jammer natuurlijk, maar ook dan is die ander niet tegen je. Want diegene zal jou niet belemmeren om wel te gaan.

Geliefden, laten we liefhebben zoals God liefheeft, ruimhartig. Dus geen angst voor gezagsverlies of voor de eigen positie of controleverlies. Gezag en positie en controle en aanzien mag je vanwege het goede gerust verliezen, dan is het geen zonde. Laten we alles wat goed is verwelkomen, door wie of waar of door wat het ook gebeurt. Ontvang het als teken van God zelf en roep: halleluja, ook daar is God aan het werk!

Amen